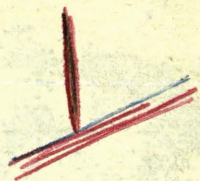

†
PAX
✠

101

LUDUS
LITURGICO-SCENICUS
IN HONOREM
Sancti P. N. Benedicti
ET
Sanctae Sororis eius Scholasticae

INTER SOLEMNES FESTIVITATES

DEDICATI SPLENDIDIORIS HYPOGEI

DIE VII MAII MCMXIII

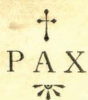
FILIALI DEVOTOQUE SENSU

EXHIBITUS

ROMAE
EX TYPOGRAPHIA PONTIFICIA IN INSTITUTO PII IX
(IUVENUM ARTIFICUM A S. IOSEPH)

1913

LUDUS
LITURGICO-SCENICUS

IN HONOREM

Sancti P. N. Benedicti

ET

Sanctae Sororis eius Scholasticae

INTER SOLEMNES FESTIVITATES

DEDICATI SPLENDIDIORIS HYPOGEI

DIE VII MAII MCMXIII.

FILIALI DEVOTOQUE SENSU

EXHIBITUS

ROMAE

EX TYPOGRAPHIA PONTIFICIA IN INSTITUTO PII IX
(IUVENUM ARTIFICUM A S. IOSEPHI)

1913

PROLOGUS

SEU

FESTIVA SALUTATIO

FXULTAT haec Casinensis familia de tam inclyta corona Praesulum, qui in sacrum montem undique congressi, almi Patris Benedicti germanaeque sororis Scholasticae hypogeum splendidius affulgens ritu congruo dicarunt. Salve, Eminentissime Princeps, augusti Collegii praeclarum ornamentum, cuius ausculantes Purpuram, ipsum inter nos amatisimum Pium veluti praesentem veneramur. Salvete, Abbates illustrissimi. Ordinis nostri decus et fulcrum, in quibus universam Patriarchae familiam laetabundi salutamus. Quis iam sermo sat facundus, aut quis sat suavis cantus tam praeclarum diem, tam eximium coetum non indigne celebrabit? Imparibus suppleant illi quorum amore coniungimur, in quorum laudem adunamur. Ipsa Benedicti et Scholasticae exempla, coelesti coronata triumpho, suo nostram fulgore festivitatem collustrent, ut in omnibus glorificetur Deus!

SCENA INTRODUCTORIA

(*S. Gregorio Magno vitam S. Benedicti conscripturo assident
S. Patriarchae discipuli Constantinus, Valentinianus, Sim-
plicius et Honoratus.*)

S. GREGORIUS

Dei servi Benedicti vitam conscribendam assumpsi, ut
tanti Parentis filiis exemplum esset et decus. Vos igitur, Con-
stantine, Valentiniane, Simplici, Honorate, beato illius usu com-
mercio, inspirate calamum: qualis fuerit Benedictus, quid ege-
rit, quam dulcem cum sorore Scholastica consuetudinem ha-
buerit, quam glorioso fine ambo quieverint, dicite mihi. Ecce
ego vos avida mente ausculto.

CONSTANTINUS (*surgit*)

Fuit vir vitae venerabilis, gratia Benedictus et nomine,
qui ab ipso pueritiae suae tempore cor gerens senile, aeta-
tem moribus transiens, nulli animum voluptati dedit. (*sedet*)

VALENTINIANUS (*surgit*)

Beatus vir Benedictus plus appetiit mala mundi perpeti
quam laudes, pro Deo laboribus fatigari, quam vitae huius
favoribus extolli. (*sedet*)

SIMPLICIUS (*surgit*)

Gloriosus confessor Domini vitam angelicam gerens in terris, speculum bonorum operum factus est mundo, et ideo cum Christo iam sine fine gaudet in coelis. (*sedet*)

HONORATUS (*surgit*)

Erat vir Domini Benedictus vultu placido, moribus decoratus angelicis, tantaque circa eum claritas excreverat, ut in terris positus in coe†estibus habitaret. (*sedet*)

S. GREGORIUS

Tam praeclaras laudes consona voce eructatis, ut plane inde coniiiciam, virum Dei Benedictum omnium iustorum spiritu plenum fuisse.

OMNES QUATUOR

Ipsę intercedat pro cunctis monasticae professionis!

S. GREGORIUS

Pergite, quaeso: ab ortu ad occasum tanti luminaris mihi describe cursum.

CONSTANTINUS

Adhuc puer, Urbis contagiem abhorruit, et per tres annos soli Deo vivens in asperrimo latuit specu. Iamque Sublaci plura monasteria sancte regebat, quando pravorum inde invidia pulsus, superno lumine duce, Casinum montem conscendit.

HONORATUS

Claustrali simul et apostolico zelo flagrans, deiectis idolorum fanis, universam regionem Christo lucratus est, dum, coenobitico generi, parens simul ac doctor, exemplis et monitis, quin et Regula scripta perfectionis viam monstravit.

S. GRÉGORIUS

Huius codicis fama Romam brevi pervenit, quippe discretionem praecipui, sermone luculenti.

VALENTINIANUS

Tanti servi virtutem Deus mire clarificavit. Et tamen cuius voci nec ipsa mors resistere poterat, muliebri fletu superatus est. Germana enim eius soror Scholastica nolentem, interposito miraculo, apud se in Dei laudibus pernoctare coëgit.

S. GREGORIUS

Ecquid mirum, tunc plus potuisse quae plus amavit?

SIMPLICIUS

Amborum exitus aequali splendore claruit. Scholasticae animam, in specie columbae, coelum penetrare ipse Benedictus conspexit; qui brevi post, per viam stratam palliis supernam visus est ingredi gloriam.

CONSTANTINUS

Quos una dies in lucem edidit, unus amor Deo coniunxit, eorum et exuvias tumulus unus excepit.

S. GREGORIUS

O venerandum Benedicti et Scholasticae hypoggeum, tam castis pignoribus clarum! Beati, qui te condigno cultu decorabunt! Beati, qui saeculorum decursu illuc undique congressi, filialem fraternumque fervorem accendent!

SEQUENTIA

*S. Gregorius cum quatuor monachis et chorus
alternis vrbibus cantant.*

Ad mirandum et laudandum — Domini magnalia
Nos invitat atque citat — Patris nostri gloria,
Tu es dictus Benedictus — nomine plus gratia,
Quem instruxit et perduxit — ad se Sapiaentia.
Et cunctorum iam iustorum — habens in te spiritum,
Ut sequaris, assequaris — Christum, mutans habitum,
Domum patris, solum matris — Res relinquis patrias,
Sciens vere dissidere — Christum et divitias.
Fugis mundum ut immundum, — mundi fugis opera;
Eremita fis, ut vita — vivas magis aspera.
Rex benigne, fac me digne — Benedictum colere,
Ut indignus coeli pignus — laetus possim capere. Amen.

ACTUS I

SCENA I.

*Monachorum auditur paulatim accedere chorus
psalmum decantans:*

Cantate Domino canticum novum; cantate Domino omnis terra; etc.

*S. Benedictus, oculis ad sacrum Casini montem allatis,
reverenti voce cum Psalte quaerit:*

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Angelicus chorus de abscondito loco respondet:

Qui ingreditur sine macula et operatur iustitiam.

OMNES SIMUL

Qui facit haec, non movebitur in aeternum.

S. Benedictus et discipuli, viso Apollinis signo, contra idolorum cultum psalmum intonant:

Non nobis, Domine, non nobis: sed nomini tuo da gloriam; etc.

S. BENEDICTUS, *elata voce*:

Exurgat Deus et dissipentur inimici eius!

Cum strepitu audiuntur daemones conclamantes:

Quid nobis et tibi, Benedicte? Maledicte, non Benedicte!
Ecquid venisti vexare nos?

S. BENEDICTUS

Per signum Crucis.

OMNES

De inimicis nostris libera n̄ps, Deus noster!

(Corruunt Apollinis Venerisque signa. Inter daemonum ululatus idolorum sacerdotes cum proselytis suis aufugiunt.)

ANGELI

Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat.

MONACHI

Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat.

OMNES SIMUL

Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat.

S. BENEDICTUS

Exaudi, Christe.

OMNES SIMUL

Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat.

S. BENEDICTUS,

*Crucifixi imaginem victoriose attollens,
intonat hymnum*

Vexilla Regis prodeunt.

CHORUS *prosequens*

Fulget Crucis mysterium,
Quo carne carnis Conditor
Suspensus est patibulo; etc.

S. BENEDICTUS, *signo Crucis facto:*

Pax Christi super has terras!

OMNES

Amen!

SCENA II.

*Auditur monachorum chorus Primae officium
in oratorio cantans.*

Iam lucis orto sidere
Deum precemur supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet a nocentibus; etc.

*E choro egressi, monachi S. Benedictum circumdant,
qui eos ita alloquitur:*

Fratres, otiositas inimica est animae. Bonorum igitur operum instrumenta quavis hora diei gestare debemus. Orate et laborate, et sic adimplebitis legem Christi. Distinctis itaque turmis in manuum opera exite, usque dum campanulae signum ad princeps inde vos avocet opus Dei.

(Eis benedicit)

Respice in servos tuos, Domine, et in opera tua, et dirige filios eorum.

CHORUS *respondens:*

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige.

*Dum monachi in opera exeunt, rustici quidam
accedunt curiosius, ad quos Benedictus:*

Salvete, fratres in Domino.

UNUS RUSTICUS

Et quis est iste Dominus, cuius nomine nos tam urbane salutatus?

ALIUS

Et quare nos, ignotos tibi, fratres appellas?

S. BENEDICTUS

Dominus ille est unicus Deus verus, Creator coeli et terrae, cuius Filius Unigenitus nos sanguine redemit, Christus et Dominus ipse noster, in quo omnes fratres sumus.

TERTIUS RUSTICUS

Nonne in Apollinem, huius montis dominum, blasphematus iste?

Audiuntur clamorosi lamentus rustici cuiusdam emortuum filium plangentis, et S. Benedictum compellantis:

PATER

Benedicte! Benedicte! Ubi es, o vir Dei Benedicte? Redde mihi filium!

S. BENEDICTUS (*cum dolorosa admiratione*)

Quid dicis frater? Num tuum ego filium abstuli?

PATER

Heu! tenellus mortus est! Sed tu, per virtutem omnipotentis Dei quem praedicas, per Crucem Christi quem colis, redde corpusculo vitam!

*Clamoribus insolitis a labore excitati,
monachi turmatim accurrunt.*

S. BENEDICTUS (*summa humilitate*)

Recedite, fratres! frater mi, recede! haec nostra non sunt,
sed Apostolorum.

PATER

Utique sunt tua! Per Deum tuum iuro, me non disces-
surum hinc, nisi filium meum suscitaveris.

S. BENEDICTUS (*misericordia motus*)

Ubinam est ille filius quem plangis?

PATER

Inanime corpusculum ad ianuam deposui. Veni, veni! noli
tardare! Redde mihi filium!

TERTIUS RUSTICUS

Si per te infantulus redditur vitae, deorum meorum cul-
tum abiiciam, tuumque Deum ac Christum proni adorabimus
omnes.

RUSTICI SIMUL

Omnes, et nostri omnes nobiscum.

Omnes versus ianuam monasterii incedunt.

SCENA III.

(Cernitur ad ianuam monasterii iacens emortui pueri corpus, quod circumdant S. Benedictus, monachi et rustici.)

PATER *(in corpusculum cernuus)*

O dulcem mihi filium! O clausa lumina! O vultum examinem!

(ad Benedictum conversus)

O tu, qui Deum tuum orando omnia potes, redde, redde, mihi filium!

S. BENEDICTUS

Credisne in Deum omnipotentem, Creatorem coeli et terrae?

PATER

Credo.

S. BENEDICTUS

Credisne in Christum Iesum, Filium Dei ac nostrum Redemptorem?

PATER

Credo.

S. BENEDICTUS (*ad monachos conversus*)

Orate mecum, fratres, ut ipse Deus huius hominis fidem exaudiens, ipse sibi laudem et gloriam tribuere dignetur.

CHORUS

Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam!

PATER

Redde mihi filium!

S. BENEDICTUS (*extensis brachiis*)

O Deus omnipotens, qui iam in antiqua lege per Prophetarum ministerium mortuos ad vitam revocasti;

CHORUS

Non nobis, Domine!

S. BENEDICTUS

O Deus omnipotens, qui Iesu Christo omnem potestatem in mortem et vitam dedisti;

CHORUS

Non nobis, Domine!

PATER

Redde mihi filium meum!

S. BENEDICTUS

O Christe Redemptor, qui Apostolos tuos tuae potestatis heredes constituisti!

CHORUS

Non nobis!

PATER

Credo, Domine, credo! redde mihi filium meum!

S. BENEDICTUS (*humiliter et instanter*)

Domine, ne aspicias peccata mea, sed fidem huius hominis, qui suscitari filium suum rogat, et redde in hoc corpusculum animam quam tulisti.

PATER (*dum levis motus in puerulo cernitur*)

O prodigium! Quid cerno? Decipiorne amoris oculis? Ecce corpusculum concussione mirifica vidi palpitasse!

CHORUS

Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo!

PATER (*exultans et in vivum filium prorumpens*)

Vivit! vivit! O nate dulcis!

BENEDICTUS (*eum retinens*)

Da primum Deo debitas laudes,

PATER

O Christe! gratias tibi dico infinitas.

OMNES RUSTICI SIMUL

In te credimus, o Deus Benedicti! O Christe, omnipotentis Dei vere es Filius!

S. BENEDICTUS

Te laudamus Domine omnipotens, qui sedes super Cherubim et Seraphim, quem benedicunt Angeli, Archangeli, et laudant Prophetæ et Apostoli.

RUSTICI

Te laudamus Domine orando, qui venisti peccata solvendo.

MONACHI

Te deprecamur magnum Redemptorem, quem Pater misit ovium pastorem.

S. BENEDICTUS

Tu es Christus Dominus Salvator, qui de Maria Virgine es natus.

OMNES

Quem benedicunt Angeli, Archangeli et laudant Prophetæ et Apostoli.

ACTUS II

SCENA I.

(In modesta cella ad pedem sacri montis S. Benedictus et S. Scholastica cum aliquibus sociis alterna voce Dei laudes decantant piosque miscent sermones.)

OMNES

Benedicta sit sancta Trinitas, atque indivisa Unitas: confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

S. BENEDICTUS

Benedicamus Patrem et Filium.

OMNES

Cum sancto Spiritu.

S. SCHOLASTICA

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiscit et deficit anima mea in atria Domini.

OMNES

Benedicta sit Sancta Trinitas, atque indivisa Unitas: confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

S. BENEDICTUS

Ubi caritas et amor, Deus ibi est.

S. SCHOLASTICA

Congregavit nos in unum Christi amor.

OMNES

Exulemus et in ipso iucundemur.

S. BENEDICTUS

Timeamus et amemus Deum vivum.

S. SCHOLASTICA

Et ex corde diligamus nos sincero.

OMNES

Ubi caritas et amor, Deus ibi est.

UNUS E MONACHIS (*ad fenestram pergens*)

Pater mi, sol occasum expetit, nonne iam urget reditus?

S. BENEDICTUS (*illico surgens*)

Eamus sane, premit hora: nullam sinit Regula moram.

S. SCHOLASTICA

Eia, mane nobiscum, frater mi!

S. SCHOLASTICAE SOCIAE

Quo satiemur plenissime, quo delectemur maxime tui sermonis dulcedine!

S. BENEDICTUS (*gravi voce*)

Amplius non est manere vobiscum, quoniam advesperascit et inclinata est iam dies, dilecta soror.

S. SCHOLASTICA

Sol iam vergens ad occasum, nonne commendat nostrum vobis hospitium? Nimis enim nobis sermones placent, quos confers de dilectione Domini nostri.

S. BENEDICTUS

Pacem relinquo vobis.

S. SCHOLASTICA (*urgens voce tenerrima*)

Dilecte mi, noli me deserere, ut usque mane, ultima sane vice, loquamur de coelestibus!

S. BENEDICTUS (*affectum gravitati miscens*)

Noli insistere, optima soror: manere extra cellam nullatenus possum, sed vale dicto revertor ad coenobium.

(*Dum exire vult S. Benedictus, S. Scholastica, obiectis vultui manibus, inter lacrymas Deum instantissime orat. Eodem instanti, micant fulgura, strepunt tonitrua, dum imbres cum grandine in torrentem tument.*)

S. SCHOLASTICA (*cum victrice dulcique ironia*)

Egredere, modo frater, egredere si potes, et me dimissa ad monasterium accede!

S. BENEDICTUS (*gravi voce*)

Parcat tibi, soror, omnipotens Deus: quid est quod fecisti?

S. SCHOLASTICA (*simpliciter*)

Ecce te rogavi, et audire me noluisti: rogavi Dominum meum et exaudivit me.

S. BENEDICTUS (*amice cedens*)

Eia, quod Domino placuit, et grate fiat! Loquamur nunc usque mane de coelestibus, per sacra spiritalis vitae colloquia.

S. BENEDICTUS CUM SUIS DISCIPULIS

Maneant in nobis fides, spes, caritas, tria haec; maior autem horum est caritas.

S. BENEDICTUS

Ubi caritas et amor, Deus ibi est.

OMNES

Simul ergo cum in unum congregamur,

S. SCHOLASTICA

Ne nos mente dividamur caveamus.

S. BENEDICTUS

Cessent iurgia maligna, cessent lites!

S. SCHOLASTICA

Et in medio nostri sit Christus Deus!

OMNES

Ubi caritas et amor, Deus ibi est.

S. BENEDICTUS

Simul quoque cum beatis videamus

S. SCHOLASTICA

Glorianter vultum tuum Christe Deus.

S. BENEDICTUS

Gaudium quod est immensum atque probum,

OMNES

Saecula per infinita saeculorum. Amen.

SCENA II.

S. Benedictus in cella sua meditationi vacans, audit de longinquo sponsalem cantum:

S. SCHOLASTICA (*angelica voce*)

Regnum mundi et omnem ornatum saeculi contempsi propter amorem Domini nostri Iesu Christi, quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

SPONSUS (*de recondito coeli spatio*)

Surge, propera, amica mea, columba mea et veni! Iam enim hiems transiit, imber abiit et recessit.

S. SCHOLASTICA

Quis dabit mihi pennas sicut columbae et volabo et requiescam?

His vocibus, quas comitatur insolita lux, S. Benedictus attonitus atque commotus, assurgit cernitque de monasterio in valle germanae sororis animam in columbae specie coelum versus evolare; quam ita dulci voce appellat:

Quo progredieris ut columba, quo progredieris, soror dulcis Scholastica?

O quam suavis et serena superna petis, Virgo carissima Christo!

CHORUS ANGELORUM

Veni, veni de Libano, veni, veni de Libano, veni, veni coronaberis!

S. BENEDICTUS

Imber abiit et recessit, hiems transiit, audita est vox turturis.

Iam olent rosae et lilia, ut rosa fulges inter spinas sine spina.

ANGELORUM CHORUS

Veni, veni de Libano, etc.

S. BENEDICTUS

Germanum fratrem trahe post te, mox ut gaudeam Christi tecum deliciis.

O quis et mihi dabit pennas, pennas quis dabit et volabo et quiescam!

ANGELORUM CHORUS

Veni, veni de Libano, etc.

(Occurrunt discipuli)

DUO MONACHI

Ecquid, venerande Pater, tam acute adspicis in coelum? Mirarisne aliquid arcani? Undenam iubilans vultus decurrentibus lacrimis madet?

S. BENEDICTUS

Deo mecum agite gratias, filii, et fraterno simul indulgete cordi. En modo vidi dilectae sororis animam de corpore egressam in columbae specie coeli secreta penetrare. Eia, quidam ex vobis absque mora pergant virgineum excepturi corpus, quod inter psalmos huc allatum, in tumultum mihi paratum ipse reponam. Pergite, fratres! Dominus custodiat exitum vestrum et cum claris exuviis reditum!

Exeunt monachi cantantes sequentiam :

Iam noctis umbrae concidunt,
Dies cupita nascitur,
Qua Virgini Scholasticae
Sponsus perennis iungitur.
Brumae recedit taedium,
Fugantur imbres nubibus,
Vernantque campi siderum
Aeternitatis floribus.
Amoris auctor evocat,
Dilecta pennas induit,
Ardens ad oris oscula
Columba velox evolat.

SCENA III.

Audiuntur monachi cum virginea sarcina psallendo accedentes :

Laetatus sum in his quae dicta sunt mihi : in domum Domini ibimus. — Stantes erant etc,

S. Benedictus ad ianuam monasterii stans, extensis brachiis sororis exuvias tenera voce compellat.

Veni, soror mea, columba mea, veni! Dum anima candido volatu coelos penetravit, hic requiescat virgineum corpus. Ecce, patet tibi tumulus meus. Veni! o soror mea, columba mea, veni! Quos unus amor per totam vitam coniunxit, nec tumulus seiungat!

CHORUS ANGELICUS

Emicat meridies,
Et beata requies
Virginis Scholasticae.
Intrat in cubicula,
Sponsi petit oscula,
Quem amavit unice.
Quantis cum gemitibus,
Cordis et ardoris
Haec dilectum quaesit!

S. BENEDICTUS

Movit coelos lacrimis,
Imbribusque plurimis,
Pectus fratris molliit.

CHORUS MONACHORUM

O grata colloquia,
Cum coelorum gaudia
Benedictus explicat.

S. BENEDICTUS

Ardent desideria,
Mentis et suspiria,
• Virgo sponsus excitat.

ANGELI

Veni formosissima,
Sponsa dilectissima,
Veni, coronaberis.

CHORUS

Dormies in liliis,
Afflues deliciis
Et inebriaberis.

S. BENEDICTUS

O columba Virginum,
Quae de ripis fluminum
Adis aulam gloriae.

CHORUS

Trahe nos odoribus,
Pasce et uberibus
Immortalis gratiae. Amen.

ACTUS III

SCENA I.

S. Benedictus in cella sua lethali decumbens morbo, circumstantes discipulos ita alloquitur :

Filioli, iam propinquam sentio horam, qua, mortali deposita sarcina, anima mea obviam incedat Christo, in quem fideliter credidit, cui spem unice commisit, cuius amore iam diu languescit. Sinite magistrum et patrem ultima ad vos dirigere verba: Charitatis fraternitatem caste impendite; amore Deum timete; Abbatem vestrum sincera et humili caritate diligite; Christo omnino nihil praeponite, qui nos pariter ad vitam aeternam perducatur. Amen.

OMNES

Amen!

MONACHI

Cur nos, Pater, deseris, aut cui nos desolatos relinquis?

S. BENEDICTUS

Non vos relinquam orphanos, manebo apud vos. In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.

MONACHI

In hoc cognoscant omnes quia discipuli tui sumus, quod dilectionem habeamus ad invicem.

S. BENEDICTUS

Pacem meam do vobis. Pax Christi vobiscum!

(Hic auditur campanulae signum operis Dei horam pulsans.)

Eia, fratres, nihil operi Dei praeponatur. Beatus, qui inter psalmos coram altari exalat animam! Deferte me, quaeso, in oratorium, ut, dum iam vox defecerit, vester mihi suppleat chorus et Dominico Sacramento munitus ad suspiratam patriam, divina clementia fretus, feliciter possim transire.

Dum Venerabilem Patrem viciniore brachiis sustentant ac prope baiulant, omnes pergunt ad oratorium intonantes psalmum :

In convertendo Dominus captivitatem Sion, facti sumus sicut consolati; etc.

SCENA II

Coram altari S. Benedictus filiorum brachiis erectus, ter, uti in professionis monasticae ritu, debili voce cantat:

Suscipe me, Domine, secundum eloquium tuum et vivam ;
et non confundas me ab expectatione mea.

Cui respondet Chorus.

Suscipe me, etc.

(Vix tertia vice completa invocatione, S. Benedictus beatam efflat animam.)

SACERDOS *qui sacrum complevit:*

Ecce, quomodo moritur iustus !

Angeli ultimo verbo adnectunt versum :

Iustus ut palma florebit, sicut cedrus Libani multiplicabitur : plantatus in domo Domini, in atris domus Dei nostri.

QUIDAM E CHORO

Recessit pastor noster, fons aquae vivae ; montes et colles deseruit, gregem dereliquit ; recessit pastor noster ! Quare abierunt sancti et iusti ? Pater noster post dilectam sororem abiit. Frater et soror, amabiles et decori valde in vita sua, in morte quoque non sunt divisi.

SCENA III.

*(Cernuntur duo monachi, qui luminosam viam
e cella S. Benedicti egredientem mirantur.)*

ANGELUS *ad illos*

Haec est via, qua dilectus Domini Benedictus coelum
ascendit.

Angeli et chorus alternis vocibus :

ANGELI

Laeta quies magni ducis,
Dona ferens novae lucis
Hodie recolitur.

CHORUS

Charis datur piae menti
Corde sonet in ardenti
Quidquid foris promitur.

ANGELI

Hunc per callem orientis
Admiremur ascendentis
Patriarchae speciem.

CHORUS

Ipsa memor suae gentis,
Nos perducatur in manentis.
Semper Christi gaudia. Amen.

GLORIFICATIO

S. BENEDICTI ET S. SCHOLASTICAE

(Scena repraesentat altare hypogei, circumdatum choro monachorum et angelorum laudes S. Benedicti et S. Scholasticae certatim canentium.)

HYMNUS FINALIS.

Exultent Benedicti agmina!
Scholasticae resonent carmina!
Amborum celebrent certamina
Laetis choris!
Exaltet Patriarchae merita
Et germanae sororis inclyta
Tantis exemplis non deterrita
Pia proles!
Beatus, qui sprevit de'icias
Carnis et saeculi laetitias,
Trucesque daemonum insidias
Superavit!
Beata, quae sub blandae specie
Columbae pura mentis acie
Coelum petit, ut clara facie
Deum cernat!

O vere mystica commercia!
O sacra suprema colloquia!
Quae fletu soror mortis praescia
 Protractavit!

O mentes plenae Dei laudibus,
Ignarae vitiorum fraudibus!
O corda fervidis ardoribus
 Deo sacra!

O Benedicte cum Scholastica,
Da lege qui certant monastica.
Victores penetrare coelica
 Christi regna.

In claustris schola serva stabiles,
Conversione morum flebiles,
Parenti zelo redde humiles,
 Pace mites.

Hac die qua vestris exuviis
Novum donis fulgens eximiis
Dicatur ritibus et gaudiis
 Hypogeum,

Praebete piis aurem vocibus,
Benigne de supernis sedibus
Iuvamen conferte supplicibus
 Et salutem!

U. I. O. G. D.

IMPRIMATUR

Fr. ALBERTUS LEPIDI O. P. S. P. A. Magister.

IMPRIMATUR

FRANCISCUS Can. FABERI Vicariatus Urbis Adsector.